

מה שיהיה אחרי כן אין אני יודע ואיני מחויב לדאוג לו. עכשיו יש לפני מן המוכן, עלי לחיות חיים טובים!

הי טיפשו עונה בן-הימין, ואם לא באו לספר לא יכולים להכין הדבר מאליו? המוח בראש מלמד זה, השכל הבריא יש לו עינים בהירות וצופה למרחוק, המחשבה הבריאה אינה יכולה להשלים עם הפתיות, כי כאן בנסיק הצר והאפל הזה תהא קבורתנו, כמה ימי חיינו כאן? אך תשעה ירחים ורובם לבלי הבנה כי אם כאבן דוממה, והשאר אף הם כחלום יעוף, ומה תהיה תקותנו אם כאן יחל עולמנו ופה יגמר? וכי זו היא המטרה בחיים? אם כדבר הזה, האמינה לי, כי אין כל העסק כדאי לא לנו ולא למטפל בנו! הבט נא וראה, כמה נפלאים מערכי הבית הזה, אשר בו באנו להתפתחותנו. המרגיש אתה, כי כל עולמנו הקטן כתלוי באויר, ומסביב לו וביחוד מעל לראשנו, מסודרות מכוניות מיוחדות במינן המשפיעות לנו חיים להתפתחותנו? ועל מה שוא נבנו וסודרו כל מערכת הבנינים האלה? האם למען נבלה במערה אפלה זו את ימינו הקצרים בהתרועעות והתגוששות, ואחרי כן נהיה כלא היינו? מטרה נפלאה! לחשוב ככה לא יוכל כי אם טיפשו כמוך!

על השאלה הטפשית של בן השמאל, מי בא משם לכאן? לא יכולתי להתאפק ואמרתי לו בקול רם: הלא הרבי למדני במעוני הראשון, עליתו של חנוך השמימה בימים שלפני המבול ועליתו של אליהו לשם אחר המבול, ואלה היו נביאים שנתעלו בכח שמרם את התורה, אף הם חזרו ונתגלו בבתי מדרשים של חכמי התלמוד וגילו להם את כל דבר השכר והעונש הצפוי בעולם הבא לכל איש ואיש לפי מעשיו בעולם הזה.

כשהייתי בן עשר דרנו בחדר אצל אחד שהיה לו סבא זקן שהיה מכיר את הגאון רבנו אליהו מווילנא זצ"ל, ונהניתי מאד בשעה שאבי ז"ל ישב אצלו לשמוע ספורים מהגר"א, וכאשר אחרי נשואי קבעתי מקומי ללמוד ולהתפלל בקלויז הגר"א, הכרתי שם זקן אחד שהיה חתן הגאון ר' אברהם (בעל מעלות התורה) אחי הגר"א, וכן הכרתי את הגאון ר' יחזקאל לנדא אב"ד דווילנא שכאשר נעשה חתן הביא אותו מחותנו בשבת לפני הגר"א שיברך אותו, והגר"א ז"ל ישב בסעודה שניה של שבת ואכל את הקוגל, והחתן היה מלובש בשטריימיל ורצח הגאון להניח ידיו על ראש החתן לברכו ונסוג החתן לאחוריו שלא ישמין חגאון את השטריימיל בידיו השמנות מהפשטידא, והניח הגר"א ידו אחת על השטריימיל וברכו, והאריך ימים ולמד עד יומו האחרון בלי משקפים, והצטער רבי יחזקאל לנדא כל ימיו, על קטנות המוח שלו שהוקיר את השטריימיל יותר מידיו של